

د افغانستان جمهوریت

د عدلیې وزارت

مقررې نورم های عمدې حفاظت کار و تخنیک ایمنی

رسمی جریده

شماره هشتم مورخ ۳۱ سرطان ۱۳۶۷

نمبر مسلسل (۶۷۰)

مصوبه شورای وزیران جمهوری افغانستان

شهر کابل

شماره (۳۳۷)

تاریخ ۱۳۶۶/۱۲/۱۲

در مورد مقرره نورم های عمده حفاظت کار و تخنیک ایمنی

شورای وزیران جمهوری افغانستان تصویب مینماید:

مقرره نورم های عمده حفاظت کار و تخنیک ایمنی منظور است، در جریده رسمی نشر گردد.

بگر جنرال نظر مجد

معاون اول صدراعظم جمهوری افغانستان

مقرره نورمهای عمده حفاظت کار و تخنيك ايمني

فصل اول

احكام عمومي

ماده اول:

اين مقرره باساس حكم فقره اول ماده (۱۱۵) قانون کار بمنظور تثبيت و رعايت نورمهای عمده حفاظت کار و تخنيك ايمني جهت تامين شرايط مصئون کار و توليد، وقايه صحت کارکنان در مقابل امراض حرفوي و کاهش حوادث ناشی از کار و توليد وضع گرديده است.

ماده دوم:

احكام اين مقرره بالای اداره و کارکنانيکه تابع احكام قانون کار ميباشند با نظر داشت خصوصيت کارشان تطبيق ميگردد.

فصل دوم

مكلفيت های اداره

ماده سوم:

اداره مكلف است احكام اين مقرره را حسب احوال بوسيله تدوير كورسها، چاپ نشريه ها و ساير وسايل و شيوه های پخش و اشاعه به کارکنان خویش تفهيم نمايد.

ماده چهارم:

اداره مكلف است بمنظور تطبيق احكام اين مقرره و تامين كنترول منظم و متناوب از ان شعبات حفاظت کار و تخنيك ايمني را در سطوح مختلف ايجاد نمايد.

ماده پنجم:

اداره مكلف است با رعايت احكام اين مقرره و با نظر داشت مشخصات رشته، خصوصيت توليد و کار و شرايط کار لوايح مربوط رشتوي حفاظت کار و تخنيك ايمني را طرح و بعد از منظوري كميته دولتي کار و تامينات اجتماعي و شوراي مركزي اتحادييه صنفی افغانستان تطبيق نمايد.

ماده ششم:

اداره مکلف است با اتحادیه صنفی مربوط لوايح داخلی و حفاظت کار و تخنيك ایمنی را در رابطه بفعالیت های اختصاصی خویش طرح و در معرض تطبیق قرار دهد.

ماده هفتم:

اداره مکلف است کارکنان بخصوص کارکنان جدید الشمول را بمواد و مطالب لایحه داخلی حفاظت کار و تخنيك ایمنی مربوط آشنا سازد.

ماده هشتم:

اداره مکلف است متناسب بتعداد کارکنان و مطابق نورمها و خصوصیت کار، انجنیران حفاظت کار و تخنيك ایمنی را توظيف نماید.

ماده نهم:

اداره مکلف است غرض جلوگیری از تکرار حوادث و اتخاذ تدابیر مصوونیت کار دفتر ثبت حوادث را ترتیب و عوامل و اسباب مختلفه حوادث را بعد از انتقال مصدوم بشفاخانه ثبت نماید.

فصل سوم

نورمها و قواعد عمده حفاظت کار و تخنيك ایمنی در محلات کار و تولید

ماده دهم:

بمنظور تامین شرایط مساعد حفظ الصحوی (سنتری) کار عناصر و اجزای محیط تولیدی که پروسه کار در ان اجرا میگردد و مشتمل است بر شرایط میترولوژیکی (پاکیزه گی هوای ماحول)، انواع مختلف تشعشعات تولیدی روشنایی صدهای تولیدی و اهتزازات لازم، مطالب آتی رعایت گردد:

۱- عناصر متشکله محیط تولیدی مورد مطالعه و تدقیق اداره قرار گرفته و مطابق به نورماتیف های حفظ الصحوی و ساختمانانی که باساس ماده (۳۳) این مقررہ تثبیت میشود عیار گردد.

۲- مسوولین اداره مکلف است الی تطبیق و تعمیم نورمهای سنتری و ساختمانانی مندرج فقره (۱) این ماده مشترکا با اتحادیه های صنفی مربوط تدابیر عملی را به منظور ایجاد شرایط مساعد میترولوژیکی محیط تولیدی، محدود ساختن

تشعشعات مضره، کاهش صداهای تولیدی و اهتزازات، انتخاب اندازه مناسب روشنایی و رنگ آمیزی مطلوب محلات تولیدی و خدماتی اتخاذ نمایند.

ماده یازدهم:

شرایط میترولوژیکی محیط تولیدی و پاکیزه گی هوای ماحول که شامل درجه حرارت، رطوبت و سرعت جریان هوا است قرار ذیل میباشد:

۱- تعیین درجه حرارت هوا در ساحه کار و تولید با نظر داشت ثقلت کار در فصول مختلفه سال با رعایت نورمهای مطلوب و مناسب.

۲- رطوبت نسبی هوا در ساحه کار محلات تولیدی از (۴۰) در صد تا (۷۵) در صد.

۳- سرعت جریان هوا در ساحه کار محلات تولیدی از (۰,۲) تا یک متر فی ثانیه.

۴- عایق ساختن منابع تولید حرارت و رطوبت که باعث تغیر شرایط میترولوژیکی میگردد طور مناسب جهت ایجاد شرایط مساعد میترولوژیکی در ساحه کار.

ماده دوازدهم:

جهت تهویه محلات کار و تولید نکات ذیل مراعات گردد:

۱- پیشبینی وسایل تهویه در فابریکه ها، کارخانه ها، شاپ ها و سایر موسسات صنعتی با نظر داشت خصوصیات و شرایط کار در محلات کار سر پوشیده، طوری که حجم ساحه برای هر نفر کارکن از ۳۰ الی ۵۰ متر مکعب باشد.

۲- نصب و بکار برد وسایل تخلیکی و تهویه در فابریکه ها کارخانه ها، شاپها و سایر موسسات صنعتی دارای گرد و خاک رطوبت، بخار، جهت تعمیل پیشبرد کار تولیدی و تهویه سالم و مطمئن آن.

۳- استفاده از دستگاه های مخصوص تهویه مصنوعی در فابریکه ها، کارخانه ها، شاپها و سایر موسسات صنعتی که امکان تهویه طبیعی بقدر کافی موجود نباشد.

۴- موجودیت وسایل زمستانی و تابستانی تامین کننده درجه حرارت داخلی هوا متناسب بنوع کار و سایر شرایط در کارخانه ها، فابریکه ها، شاپ ها و سایر موسسات صنعتی.

ماده سیزدهم:

بمنظور تامین روشنایی در محلات کار و تولید مراعات نکات ذیل لازم است:

۱- تعیین اندازه روشنایی تولیدی متکی بر مطالبات پروسه های مشخص تولیدی با استفاده از واحد های مقیاس (اندازه گیری) جریان نور و شدت روشنایی حین نورمگذاری روشنایی (واحد مقیاس شدت روشنایی لوکس (ال اکس) قبول شده است. یک لوکس مساوی شدت روشنایی حاصله از یک شمع در فاصله یک متری است.)

۲- ایجاد شرایط روشنایی طوریکه در جریان کار وضاحت دید را از فاصله مناسب تامین نماید.

۳- برای اشخاصیکه تیزی قوه دید (بینایی) شان نورمال است شدت روشنایی بین (۵۰ - ۷۰) لوکس.

۴- در نظر گرفتن سطوح کار در محلات تولیدی، خصوصیت کار توسط چشم و سطح دقت (دقت کم، دقت متوسط، دقت بیشتر و بالا ترین دقت کار) و همچنان سیستم معمول روشنایی (عمومی، محلی، ترکیبی) و نوع چراغ حین تعیین نورمهای شدت روشنایی.

۵- بکار برد سیستم های مختلف روشنایی بانظر داشت خصوصیات پروسه کار مانند:

روشنایی عمومی (برای روشن ساختن و تنویر محل کار).

- روشنایی محلی (برای تامین روشنایی و تنویر محل کار).

- روشنایی ترکیبی (ترکیبی از روشنایی عمومی و روشنایی محل کار).

۶- روشنایی میتواند طبیعی و یا مصنوعی باشد. از روشنایی مصنوعی زمانی استفاده شده میتواند که امکان استفاده از روشنایی طبیعی بقدر کافی موجود نباشد.

۷- استفاده از روشنایی ترکیبی در محلاتی که اجرای کار ایجاب دقت (بالا ترین، بیشتر و متوسط) را مینماید. در صورت استفاده از روشنایی ترکیبی چراغ های مناسب با نوع کار به کار برده می شود.

۸- انتخاب و تعبیه منابع روشنایی طوری که چشم کارکنان از تاثیرات سوء یا انعکاس آن مصون باشد.

۹- مد نظر گرفتن و عیار ساختن منبع روشنی احتیاطی مصنوعی در صورت قطع شدن احتمالی روشنی در اثر حوادث غیر مترقبه بروز انفجار، حریق و مسمومیت جهت جلوگیری از توقف طولانی در پروسه کار، فعالیت در استیشن های برق، مخابرات، رادیو، دستگاه های تامین آب، کانالیزاسیون، تهویه، اطاق های عملیات و پذیرش مریضان در شفاخانه ها و زایشگاه ها.

ماده چهاردهم:

در محلات کار و تولید بصورت مداوم تدابیر تحفظی عملی از صداهای اذیت کننده به اشکال ذیل اتخاذ گردد:

- ۱- از بین بردن و یا کاهش صدا ها مستقیما در منابع ایجاد آنها از طریق بکار برده مواد جذب کننده صدا در ساختمانها، میکانیزم ها، وسایل و ماشین آلات و یا تغیر پروسه های تکنالوژیکی.
- ۲- تعبیه ماشین آلات در اطاق های جداگانه و حتی الامکان تامین وسیله رهبری هدایت کننده آنها مجزا از محلات صدا و یا بکار برد رو پوشهای جذب کننده صدا.
- ۳- رو پوشی سقف و قسمتی از دیوارها توسط مواد جذب کننده صدا.
- ۴- جلوگیری از انتشار صداها بخارج از محل کار و تولید از طریق مجزا ساختن صداها بوسیله بکار برد صفحات، تخته‌ها و سایر وسایل مواد عایق صدا.
- ۵- استفاده از وسایل انفرادی تحفظی ضد صدا.

ماده پانزدهم:

در محلات کار و تولید بمنظور جلوگیری و کاهش سطح اهتزازاتی که در نتیجه فعالیت دینامیکی موتورها و ماشین آلات مختلف و بکار برد آلات و وسایل مولد اهتزازات و میکانیزم های دور خورنده ایجاد میشود ذیلا تدابیر تحفظی اتخاذ گردد:

- ۱- هدایت و رهبری ماشین آلات از مسافه های دور.
- ۲- عایق و یا مجزا ساختن وسایل مولد اهتزاز از محل کار.
- ۳- تجهیز وسایل و ماشین آلات از رهگذر تخنیکي طوریکه منتج به از بین بردن یا کاهش اهتزازات گردد.
- ۴- بکار برد تجهیزات مختلف خاموش کننده اهتزازات یا قطع کننده تماس کارکنان با وسایل اهتزاز کننده.
- ۵- بکار برد وسایل تحفظی انفرادی بخصوص دستکش های کرمچی پا پوش های رابری یا اسفنجی و سایر وسایل.

ماده شانزدهم:

جهت مصئونیت از حریق تدابیر ذیل اتخاذ گردد:

- ۱- در نظر گرفتن دروازه های خروجی احتیاطی متناسب بتعداد کارکنان بانظر داشت نورم های تحفظی.
- ۲- تجهیز دروازه های خروجی احتیاطی بدون قفل و مشخص ساختن آنها با چراغهای مخصوص از طرف داخل.
- ۳- تهیه زینه ها از مواد ناسوز عدم استفاده از زینه های چرخی مار پیچ و لفت منحبث معبر خروجی احتیاطی.

۴- استفاده از وسایل و علائم مخصوص اعلام خطر (چراغ یا زنگ) حین بروز حریق در فابریکه ها، کارخانه جات و سایر موسسات صنعتی طوریکه در تمام محلات اعلان خطر مشاهده و یا شنیده شود.

۵- منع استعمال گوگرد و مواد کیمیایی در محلات، نگهداری مواد سریع الاحتراق و مشخص ساختن محلات متذکره با علائم مخصوص.

۶- نگهداری مواد محترقه در محلات مخصوص مطابق نورم و به فاصله های معین در کارخانه ها، فابریکات و سایر موسسات صنعتی.

۷- اختصاص محل معین برای سگرت کشیدن در کارخانه ها، فابریکات و سایر موسسات صنعتی.

۸- موجودیت و نصب وسایل ضد حریق در کارخانه ها، فابریکات و سایر موسسات صنعتی و تفهیم طرق استفاده از آن بتمام کارکنان.

ماده هفدهم:

هنگام اعمار ساختمانها رعایت شرایط آتی حتمی است:

۱- شرایط محلی اقلیمی و شرایط مصونیت کار و تخنیک ایمنی هنگام طرح پروژه ها و اعمار کارخانه ها، فابریکات و سایر موسسات صنعتی.

۲- در نظر گرفتن ساحه باندازه (۱۲) متر مربع در محل کار حین اعمار ساختمانهای تولیدی و موجودیت جای برای ماشین، وسایل و اثاثیه.

۳- ساختن سقف، دیوارها و سطح محل کار از مواد ممانعت کننده از نفوذ رطوبت و نوسانات شدید درجه حرارت بداخل ساختمان.

۴- پوشش فرو رفتگی هائیکه در سطح محل کار بنا بر ضرورت تخنیکی و فنی موجود باشد توسط پوشش مناسب و مستحکم.

۵- موجودیت کلکین ها برای تامین روشنایی طبیعی و دروازه ها در محلات کار و تولید.

۶- در نظر گرفتن زینه هائیکه عرض آن نباید کمتر از (۱۲۰) سانتی متر باشد و نصب کتاره های محافظوی بدو طرف آن.

۷- عدم بکار برد مواد سریع الاحتراق در محلات کار و تولید که خطر آتش سوزی در آن متصور باشد.

۸- ایجاد و مشخص ساختن منابع و ذخایر آب جهت خاموش ساختن حریق در ساختمانها و یا در محلات نزدیک به آن.

۹- در نظر گرفتن تجهیزات کمکی چون طعام خانه، آشپزخانه، کانتین، کلینیک، مراکز ورزشی، محل تفریح و استراحت، تحویلخانه، مخزن آب، نل آب، حمام، تشناب و همچنان لوله های بدرفت و کانالیزاسیون هنگام اعمار کارخانه ها، فابریکات و سایر موسسات تولیدی، تامین قواعد حفظ الصحة محلات مطابق بنورم های تثبیت شده ارگان های اختصاصی صحت عامه.

۱۰- اعمار لابراتوارها و دیپوهای مواد کیمیای مجزا از ساختمان های اداری و رهائشی.

ماده هژدهم:

حین کار بالای میکانیزم ها و ماشین آلات رعایت نکات آتی حتمی است:

۱- موجودیت پوش محافظوی در قسمت های متحرك و دور خورنده ماشین آلات از قبیل تسمه، زنجیر و چرخ های دندانه دار (گراری).

۲- نگهداری مواد قابل احتراق و اشتعال و سایر مواد مضر در پارجامه مخصوص و سر بسته شستشوی دستها بصورت مطمئن با مواد مخصوص بعد از کار با مواد متذکره.

۳- تخلیه کامل مخازن و تانکرهای مواد خطرناک و قابل احتراق و اشتعال از قبیل بنزین، نفت، تیزاب و سایر مواد در موقع ترمیم و شستشوی آن توسط مواد مخصوص و نصب اشارات و لوحه های اخطاریه هنگام ترمیم جهت حفظ و مراقبت ماشین آلات، مخازن و تانکرها.

۴- قطع ماشین آلات عارضه دار (غیر فعال) از منبع برق و نصب لوحه های اخطاریه بروی آن جهت تشخیص ممنوعیت کار با چنین ماشین آلات.

۵- امتناع از اجرای کارها و صحبت های ضمنی، گرفتن و دادن اشیاء از بالای ماشین آلات در حال کار.

۶- امتناع از کار بالای ماشین ها و دستگاه های چرخدار با موهای دراز بسته نشده، پتو، لنگی، نکتایی، زنجیر، ساعت و سایر اشیائیکه باعث برون خطر هنگام چرخش ماشین شوند.

۷- نگذاشتن مواد و وسایل از قبیل سامان آلات، افزار و سایر اشیاء بالای ماشین ها و دستگاه ها.

۸- توقف ماشین آلات و میکانیزم ها هنگام تعویض پرزه جات، ترمیم پاك کاری، چرب کاری و اندازه گیری.

۹- پرچاو نمودن موقتی میکانیزم ها و ماشین آلات در هنگام توقف کار.

۱۰- اجتناب از بکار انداختن میکانیزم ها و ماشین آلات و کار بالای آنها توسط اشخاص غیر مسوول و غیر فنی و مسلکی.

ماده نهم:

هنگام کار با وسایل و لوازم برقی نکات ذیل مراعات گردد:

- ۱- داشتن پوش و عایق بودن وسایل و لوازم برقی.
- ۲- بکار انداختن و آزمایش وسایل و لوازم برقی قبل از آغاز بهره برداری از طرف شخص موظف.
- ۳- بکار انداختن وسایل و تجهیزات برقی بکمک و الساکت ها و سوچهای اساسی.
- ۴- موجودیت محفظه در اطراف و قرار دادن قسمت های عادی (دارای جریان برق) دستگاه های برق (سیم ها، میله های انتقال برق، کنتاکت های سوچ و موارد مشابه) در ارتفاعیکه تماس عادی به آن قسما ناممکن باشد.
- ۵- استفاده از سیمهای پوشدار در محل کار و تولید جهت انتقال برق.
- ۶- اتصال قسمت های فلزی ماشین های الکتریکی، محفظه های (بدنه) موتورهای الکتریکی و سایر دستگاه ها طور مطمئن بزمین.
- ۷- عایق ساختن قسمت های اخیر (نوک) سیم ها و کیبل های برق از دیمونتاژ وسایل برقی.
- ۸- قرار دادن دستگاه چالان کننده ماشین ها و میکانیزم ها در محل محفوظ طوری که بکار انداختن آن توسط اشخاص غیر موظف ناممکن باشد.
- ۹- عدم بکار انداختن چندین میکانیزم و ماشین توسط يك وسیله چالان کننده.
- ۱۰- امتناع از اجرای کارهای ترمیماتی و اتصال لین ها و سایر موارد تحت ولتاژ.
- ۱۱- تهیه چراغ های سیار و دارای جال فلزی محافظوی، وسیله آویختن و سیم انتقالی با پلك مطابق ولتاژ معینه.

ماده بیستم:

در تهیه آب نوشیدنی محلات کار و تولید رعایت شرایط آتی لازم است:

- ۱- آب پاك مطابق بنورمهای صحتی برای کارکنان و نگهداری آن در مخازن محفوظ و سر پوشیده.

۲- افزودن نمک طعام مطابق نورمها و دساتیر صحتی برای کارکنانیکه در هوای بسیار گرم بمدت طولانی کار میکنند.

۳- گیلایهای جداگانه آبخوری برای هر يك از کارکنان.

۴- مشخص ساختن مخازن و منابع آبهای غیر آشامیدنی با علامات مخصوص که منع استفاده از آنها نشان دهد.

۵- تعیین فاصله میان مخازن و نلهای آب آشامیدنی و چاه ها و نلهای بدرفت (کانالیزاسیون) مطابق نورمهای معینه.

ماده بیست و یکم:

برای کارکنانیکه در تولید ادویه مخدره و سایر مواد کیمیای مشابیه اشتغال دارند بعد از ختم کار مطابق دساتیر صحتی غذا و ادویه لازم داده شود.

ماده بیست و دوم:

در تنظیم و نظافت محلات کار و تولید نکات ذیل رعایت گردد:

- ۱- پاک کاری مداوم محلات کار و تولید دهلیزها و سایر قسمت های مطابق شرایط صحتی.
- ۲- پاک و نظیف بودن دیوارها، کلکینها، دروازه ها، شیشه ها و کف (سطح) محلات کار و تولید.
- ۳- پاک کاری محلات کار و تولید در اوقات خارج از وقت کار بمنظور جلوگیری از ایجاد مزاحمت بکارکنان.
- ۴- جلوگیری از انداختن کثافات در سطح اتاق، دیوارها، دهلیزها، و گذاشتن باطله دانیها و صندوق های مخصوص برای انداختن کثافات در قسمت های مناسب.
- ۵- جمع نمودن و مجزا ساختن آبهای آلوده و ناپاک، مایعات و مواد مضر و کثافات در محلات مخصوص و خنثی، دفع و تصفیه کردن آنها بکمک وسایل کیمیای و فزیک.
- ۶- جابجا کردن مواد و محصولات بداخل دیپوها و تحویلخانه ها طوریکه به عبور و مرور کارکنان و وسایل حمل و نقل بخصوص در مواقع زلزله و حریق مشکلات ایجاد ننماید.
- ۷- نصب کردن ماشین آلات در شاپها و سایر محلات تولیدی طوری که مانع رفت و آمد آزاد و مصئون کارکنان و حمل و نقل مواد و محصولات تحت کار نگردد.
- ۸- در نظر گرفتن تعداد معین تشناب، شاور آب گرم و سرد و دست شوی بنابر خصوصیت کار مطابق نورمهای معینه.
- ۹- تهیه مقدار کافی صابون، مواد و سایر وسایل حفظ الصحتی برای کارکنان.

۱۰- موجودیت تعداد کافی الماری جهت نگهداری لباس.

ماده بیست و سوم:

در اطاق طعام خوری رعایت شرایط ذیل حتمی است:

- ۱- تجهیز اطاق طعام خوری با تمام لوازم و اثاثیه مورد ضرورت و رعایت شرایط حفظ الصحوی در آن.
- ۲- شستشوی و تعقیم ظروف طعام خوری از قبیل بشقاب، قاشق، پنجه و سایر اشیای مورد استفاده بعد از هر نوبت غذا خوردن با آب جوش و مواد مخصوص.
- ۳- تهیه پیشبند یا چین سفید و نظیف برای پرسونل طعامخانه ها و سپری نمودن معاینات صحی به شکل دورانی حد اقل یکبار در شش ماه.
- ۴- کارکنانیکه در شاپهای مضره کار می نمایند قبل از داخل شدن به اتاق طعام دست های خود را با صابون و آب گرم شستشو نمایند.

فصل چهارم

وسایل تحفظی انفرادی

ماده بیست و چارم:

در تهیه لباس کار شرایط ذیل رعایت گردد:

- ۱- تهیه پیشبند، چین و لباس مخصوص کار مطابق خصوصیت کار برای کارکنان و بدسترس قرار دادن آن.
- ۲- تهیه لباس کار قسمی که کارکنان وظایف محوله را براحتی اجرا نمایند.
- ۳- نگهداری لباس کار کارکنانیکه با مواد مضره در تماس اند در اتاق جداگانه و شستشوی آن بصورت علیحده.

ماده بیست و پنجم:

در تهیه و استفاده از کلاه کار شرایط ذیل رعایت گردد:

- ۱- کلاه های سبک مناسب و مقاوم در مقابل خطر برای حفاظت سر، گردن و روی کارکنیکه در معرض سقوط و پرتاب اجسام جرقه شعله آتش، مواد مذاب و مایعات مقاوم و حرارت آفتاب و سایر خطرات قرار دارد.

۲- استر و چرم داخل کلاه کار طوریکه به سهولت قابل تعویض و شستشو باشند.

۳- ضد عفونی داخل و یا تبدیل فیته چرم کلاهیکه قبلا بدیگری تعلق داشته باشد در صورت استفاده مجدد.

۴- پوشانیدن موهای دراز توسط کلاه یا بسته نمودن آن توسط وسیله حفاظتی.

ماده بیست و ششم:

بمنظور حفاظت چشم تدابیر ذیل اتخاذ گردد:

۱- تهیه و بدسترس قرار دادن وسایل حفاظتی چشم با نظر داشت خصوصیت کار برای کارکنیکه در موقع کار چشم شان معروض به خطر باشد.

۲- تهیه عینک تحفظی برای کارکنیکه از عینک طبی استفاده می نماید طوریکه در خصوصیت عینک طبی تغییری وارد نکند.

۳- تهیه شیشه یا پلاستیک عینک تحفظی مقاوم قابل انعطاف و عاری از نقایص فنی بانظر داشت کار اختصاصی.

۴- ضد عفونی و تعویض قسمت های غیر قابل ضد عفونی عینک طبی مستعمل قبل از انکه بکارکن دیگری داده شود.

۵- نگهداری نقابها و عینک های تحفظی در ختم کار در پوش های محفوظ و رفع نواقص آنها.

ماده بیست و هفتم:

بمنظور حفاظت گوشها شرایط ذیل رعایت گردد:

۱- تهیه وسایل تحفظی پرده گوش با نورم معین از اجسام مقاوم و سبک برای کارکنیکه در دستگاه ها با صدای بلند و شدید بصورت مداوم کار میکند مطابق خصوصیت کار.

۲- پاک نمودن همه روزه وسایل تحفظی بااستثنای وسایلیکه برای یکمرتبه قابل استفاده میباشد.

۳- ضد عفونی نمودن وسایل مورد استفاده در صورت انتقال آن از يك شخص به شخص دیگر.

۴- نگهداری وسایلیکه مورد استفاده قرار نگیرد در پوشهای مخصوص.

ماده بیست و هشتم:

در تهیه کمر بند تحفظی شرایط ذیل رعایت گردد:

۱- تهیه کمر بند تحفظی برای کارکنیکه در نقاط مرتفع (دیوارها، پایه ها) کار میکنند مطابق خصوصیت کار و نورمهای معینه.

۲- کنترل دقیق و تعویض حصص ناقص کمر بندهای تحفظی و ضمایم آن قبل از استفاده.

ماده بیست و نهم:

در تهیه دستکش کار شرایط ذیل رعایت گردد:

۱- انتخاب و تهیه دستکش کار بانظر داشت خصوصیت کار و نورمهای معینه، طوریکه جلو خطرات احتمالی ناشی از کار را گرفته و عاری از نقایص فنی باشد.

۲- تهیه دستکش کار برای کارکنیکه با اجسام لب تیز و برنده و یا اجسام خار دار کار میکنند از مواد مقاوم یا از پارچه های سیم بافت.

۳- تهیه دستکش کار از مواد مقاوم (زره فولادی) برای کارکنیکه در مسلخ، فابریکه قند، گوشت ماهی و پروسس استخوان کار میکنند.

۴- تهیه دستکش کار برای کارکنیکه با فلزات مذاب کار میکنند از پنبه ناسوز و یا مواد مقاوم و عایق حرارت.

۵- تهیه دستکش های رابری عایق برق یا جنس دیگریکه عایق برق و دارای مقاومت متناسب با ولتاژ برق باشد برای کارکنیکه با برق سروکار دارد.

۶- تهیه دستکش برای کارکنیکه با مواد مخرب مانند اسید ها و قلوی ها مشغول کار است از رابر و یا جنس مصنوعی که در برابر مواد متذکره مقاومت داشته باشد.

۷- تهیه دستکش های دراز و مقاوم که بازو های کارکن را ببوشاند برای کارکنیکه با مواد سمی و عفونی کار نماید.

ماده سی ام:

در تهیه پا پوش کار شرایط ذیل رعایت گردد:

۱- تهیه پا پوش کار طوریکه در موقع ضرورت و خطر به سهولت از پای کشیده شده بتواند.

۲- تهیه بوت برای کارکنیکه با مواد مخرب کار میکند از مواد مخصوصیکه در برابر مواد تخریب کننده مقاومت داشته باشد طوریکه زانو ها را پوشانیده و با پاها چسپیده باشد.

۳- تهیه بوت از چرم و یا سایر مواد مقاوم در برابر حرارت برای کارکنانیکه در معرض جرقه ها و یا اجسام برنده کار میکنند.

۴- تهیه بوت فاقد سوراخ و بند برای کارکنیکه مشغول کار با مواد مخرب و ذوب کننده است جهت جلوگیری از نفوذ مواد بداخل آن.

۵- تهیه بوتهای مقاوم در مقابل ضربه و سقوط اجسام جهت حفاظت انگشتان پاهای کارکنیکه در گدامها و محلات مربوط به نگهداری قطعات بزرگ فلزات و چوب یا بارهای سنگین یا به کارهای مشابه به آن اشتغال داشته باشد.

۶- تهیه بوت رابرای عایق برق برای کارکنیکه در امور انرژی برق مستقیما سرو کار دارد.

ماده سی و یکم:

بمنظور حفاظت جهاز تنفسی شرایط ذیل رعایت گردد:

(۱) تهیه وسایل تحفظی جهاز تنفسی از نوع مخصوص و متناسب با خصوصیت و شرایط کار و حصول اطمینان از صحت آن قبل از استفاده.

(۲) در انتخاب وسایل تحفظی جهاز تنفسی نکات ذیل مد نظر گرفته شود:

۱- خواص فزیک، کیمیاوی و تاثیرات صحی موادیکه با آنها کار میشود.

۲- نوع کار و ضیقی فضای محل کار بخصوص از رهگذر موجودیت اندازه هوای قابل تنفس و کمبود آن.

۳- تهیه ماسک ها متناسب با ساختمانهای مختلف روی کارکنان.

۴- تهیه ماسک یا محفظه فلتر دار با نظر داشت مشخصات محیط کار و نورمهای تعیین شده و تعویض آن در انقضای مدتیکه از طرف فابریکه مولد آن تصریح شده است.

۵- استفاده از تسمه و بندهای وصل کننده آله تنفس طوریکه مانع فعالیت استفاده کننده نشده و مزاحمت برای وی ایجاد نه نماید.

۶- کارکن در موارد آتی از بالونهای حاوی اکسیجن توسط ماسکهای مخصوص تنفس استفاده کرده میتواند:

- در تیم اطفائیه، عمله نجات و در هوای غیر قابل تنفس ناشی از گاز ها و قلت اکسیجن.
- در محلات کار و تولید که از منبع هوای سالم فاصله داشته یا استفاده از ماسکهای تنفسی فلتر دار برایش مجاز نباشد.

۷- تفهیم قبلی طریق استعمال ماسکهای اکسیجن برای کارکنیکه از آن استفاده میکند.

۸- پاک نگهداشتن ماسکهای تحفظی جهاز تنفسی فلتر دار بخصوص پاک کردن قسمت دهن بند آن بعد از هر مرتبه استفاده.

۹- ضد عفونی نمودن ماسک های تنفسی مستعمل قبل از استفاده مجدد آن توسط شخص دیگر.

ماده سی و دوم:

استفاده از وسایل تحفظی انفرادی مندرج این فصل هنگام کار حتمی و اجباریست.

فصل پنجم

احکام متفرقه

ماده سی و سوم:

وزارتها و ادارات ذیربط بمنظور ایجاد شرایط مساعد و مصوون در تولید مکلفند با موافقه شورای مرکزی اتحادیه های صنفی افغانستان، کمیته دولتی کار و تامینات اجتماعی و کمیته دولتی پلانگذاری نورمها و قواعد مستند حفظ الصحوی (سنتری)، نورمهای طرح ریزی پروژه های صنعتی، معیارها در رابطه با ماشین آلات و قواعد بهره برداری سالم از آنها و سایر اسناد در رابطه به ایجاد سیستم مصوون کار را طرح و ترتیب نمایند.

ماده سی و چهارم:

این مقرره بعد از نشر در جریده رسمی نافذ میگردد.